

תת"ע (באר שבע) 2591-11-24 - מדינת ישראל נ' חאלד אלעוקבי

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 2591-11-24 מדינת ישראל נ' אלעוקבי

תיק חיצוני: 34217100170

בפני כב' השופט הבכיר, אלון אופיר

מדינת ישראל

מאשימה

נגד

חאלד אלעוקבי

נאשמים

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם. הנאשם זומן למשפטו כדין באופן בו זימון למשפטו נמסר לו ידנית ע"י השוטר.

המבקש טען כי מסר את הדו"ח לבא כוחו הקודם ונאמר לו כי אין צורך בהתייצבותו.

על ענייננו חלה הוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב],

כדי שיבוטל פסק דין הנובע ממשפט אליו לא התייצב נאשם שזומן כדין יהיה על המבקש להראות טעם ממשי אשר מנע ממנו את היכולת להתייצב או להגיש בקשת דחייה מנומקת מבעוד מועד.

לחליפין עליו להראות כי נגרם לו עיוות דין כתוצאה מהחלטת בית המשפט.

בית המשפט העליון קבע ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נגד אמנון סאלם הלכה ברורה ביחס לנטלים בהם צריך לעמוד מבקש בבקשה מסוג זה כדי שפסק דין אשר ניתן בהעדרו יבוטל.

בית המשפט העליון אף קבע כי דיון בנוכחות הצדדים בבקשה מסוג זה הוא החריג ולא הכלל.

חובה על המבקש להצביע על סיבה המצדיקה את אי התייצבותו לדיון ולחליפין להראות כי נגרם לו עיוות דין וזאת אגב הצבעה על נימוקים כבדי משקל שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה.

המבקש לא ביקש ולא קיבל את רשותו של בית המשפט שלא להתייצב לדיון אליו זומן כדין.

גם אם שכר המבקש שרותים של עורך דין (מה שלא הוכח בכל דרך) חובה הייתה עליו להתייצב למשפטו יחד עם עורך דינו אלא אם קיבל רשות של בית המשפט שלא להתייצב.

בנוסף, העלאת טענה כללית של כפירה בעבירה שיוחסה למבקש אינה מהווה ראייה לעיוות דין שלכאורה נגרם לו.

אין בענישה שנגזרה משום חריגה ממתחם העונש הרלוונטי לעבירה שבוצעה בנסיבותיה.

הבקשה אינה עומדת בתנאי המבחנים שנקבעו בפסיקה לצורך ביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם.

בנסיבות אלה, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ' טבת תשפ"ה, 20 ינואר 2025, בהעדר הצדדים.